

SERMO LIII.

In Vigiliis Paschæ I.

Hic sermo cum nomine sancti Augustini legitur in quatuor codicibus Florentinis, nempe Bibl. Laur. Plut. XIV, cod. 1, fol. 196 b; Bibl. Sanctæ Crucis, Plut. xxx, sinist., cod. v, fol. 28 b; et ibidem Plut. xxxiii, sinist., cod. iv, fol. 130; atque Bibl. Ædil., cod. cxliii, fol. 196 b. Nil obstat quin ponatur inter Augustinianos post sermonem Maurinensem ccxxiv, cum numero in Vigiliis Paschæ vi.

SYNOPSIS.

I. Vigilia Paschæ solemniter celebranda. II. In hac quare lætandum. III. Transcendamus cum Christo, ut salvemur.

I. DOMINI nostri Jesu Christi Salvatoris honorabilem solemnitatem sua favente clementia, fratres charissimi, fideliter veneremur (1), pietatemque ejus ineffabilem admiremur, qui non solum redemptionis nostræ causa diversarum infirmitatum genera subiit, verum etiam sacri cultus ritum, per (2) diversas festivitatum gratias, æternæ beatitudinis nobis effecit causam (3), ut licet post multum inertiae somnum, non tam inviti, quam voluntarii, sanctæ religionis dulcedine provocante, ad magnarum

(1) Cod. 1 male *veneremus*; cæteri *veneramur*; idem deinde quoad verbum *admiremur*. — (2) Sic codd. iv et v; cod. 1 *præ*. — (3) Codd. *causas*.

solemnitatum adventum (1) surgere compellamur. Expergefacti itaque libenter, de somno inertiae surgamus, et noctem hanc sanctam Paschæ lætanter ducamus. In qua nocte magnum Pascha magna devotione (2), mentis desideriis, solemniter celebremus, « Non in fermento » veteri, neque in fermento malitiæ et (3) nequitiae, sed » in azymis sinceritatis et veritatis, » hoc est non in (4) amaritudine malitiæ humanæ; quidquid enim humanum solum, sincerum non est; sed in sinceritate divinæ sanctitatis. Divina sanctitas quæ est (5) ? castitas, humilitas, bonitas, misericordia (6), humanitas, justitia, lenitas, patientia, veritas, pax, benignitas; hæc est massa sanctiatis christianæ, quam (7) humanæ malitiæ fermentum corrumpit, hoc est libido, superbia, invidia, iniquitas, avaritia, intemperantia, mendacium (8), discordia, odium (9), vana gloria, quæ omnia aliena a nobis vult esse sanctus Paulus dicendo: « Non in fermento malitiæ » veteris. »

II. Lætitia nostra Christi Pascha sit. Nobis (10) enim et pro nobis Christus nascitur, patitur et resurgit, ut nos in vitam per ipsum renascamur (11) in tribulationibus, et cum eo in virtutibus resurgamus. Omnia enim (12)

(1) Sic cod. iv; cod. 1 *magnarum solemnitatum adventu*; qui et deinde *compellamus*, pro *compellamur* quod habent codd. iv et v. — (2) Sic cod. v; cod. 1 *magni Paschæ, magnæ devotionis mentis*; cod. iv *magna Paschæ, magna devotione mentis*. — (3) Sic cod. 1; codd. iv et v *aut*. — (4) Deest *in* in cod. iv. — (5) Sic cod. iv; codd. 1 et v *sanctitatis, quæ est castitas*, etc. — (6) Sic cod. v; cod. 1 *omnia*. — (7) Sic cod. v; cod. 1 *quæ... corrumpit*; cod. iv *quæ... fermento corrumpitur*; bona item lectio, sed quæ ideo mala fit, quod idem codex verba inutilia addat dicendo *quæ est humanæ malitiæ quæ fermento corrumpitur*, ponatque deinde punctum interrogativum. — (8) Sic codd. 1; cod. iv et v *mendacia*. — (9) Sic codd. 1 et iv; cod. v *odia*. — (10) Cod. iv male *vobis*. — (11) Cod. 1 semper male *renascamur*. Deinde cod. cxliii *et pro ut*. — (12) Sic cod. v; cod. 1 non habet *enim*.

per ipsum in hac nocte restaurata sunt⁽¹⁾. In hac quippe nocte quasi primitiæ resurrexit, ut nos omnes postea⁽²⁾; in hac quippe nocte captivitas solvitur, vita in Adam amissa restauratur; in hac nocte Protoplastus antiquus, peregrinus redit ad Paradisi patriam, Christo Cherubim removente⁽³⁾. Ab hac enim nocte Dominicæ resurrectionis, Paradisus patet. Nulli clauditur, nisi a se ipso; nulli aperitur, nisi a Christo. Redeat ergo, credamus, qui nunquam defuit, ascendat qui semper cum Patre fuit. Jam enim credimus vitam mori pro nobis. Quomodo tamen vita moritur? credimus mortuum, et sepultum, ac resurgentem, ascendentem, cum Patre tamen et⁽⁴⁾ cum Spiritu sancto semper manentem.

III. Cum Phase, quod est Pascha, transitus intelligitur, sive transcensus⁽⁵⁾, Christi sanguine nos consecremus et consignemus, ut a vastatore mundi transcendamus, et a morte multos vastatura⁽⁶⁾ defendamur. Quicumque enim transcendunt⁽⁷⁾, hi salvantur; his parcitur⁽⁸⁾. Nimirum, quibus Christi sanguis inhæsit, nullis diabolicis pluvialibus imbribus innumerabilium guttarum humectantur neque oblectantur⁽⁹⁾. Ideo nobis quoque sic inhæreat Christi sanguis, hoc est, signum mortis ejus, quod super nos stat integrum, quando nobis morimur, et ei⁽¹⁰⁾ vivimus, qui pro nobis mortuus est. Respergit enim nos quodam modo sanguis Christi, quando mortificationem ejus circumferimus in nobis¹, ut nullis

¹ 2 Cor. iv, 10.

(1) Sic codd. iv et v; cod. i male *sit*. — (2) Sic codd. iv et v; phrasim integra deest in cod. i; cod. iv secunda vice habet *ergo pro quippe*. — (3) Sic cod. v; cod. i *moveñte*. — (4) Deest *et* in cod. iv. — (5) Sic codd. iv et v; cod. i *transcendes*. — (6) Codd. *crassatura*. — (7) Codd. *transcenduntur*, qui et superius *defendamus*. — (8) Codd. *pascitur*. — (9) Sic cod. i; cod. iv *humectetur neque oblectetur*. — (10) Sic cod. v, qui deinde *vivamus*; deest *ei* in codd. i et iv.

mortalium voluptatum pluviis, sive tempestatum sæcularium imbribus⁽¹⁾ a nobis tergatur? Super nos siccans, nobis semper inhæreat, aspersusque nos tingat⁽²⁾; non tingat tantum, sed suo sanguine mortificatos lavet⁽³⁾. Semper omnia membra nostra suo sanguine lavare potest, qui crucis suæ signum in extis⁽⁴⁾ nostris pinxit. A morte mundum vastatura, transcendendo⁽⁵⁾ defendamur, et divinitatis suæ fulgore descendente a cœlis⁽⁶⁾, cum suis congregemur ad cœlum, ipso donante a qui cum Patre et Spiritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculorum. Amen.

(1) Sic cod. v; cod. i *imbre*; cod. iv *umbra... tegatur*. — (2) Sic cod. iv; codd. i et v *tinguat*. Cod. i deinde *nos intinguat*, pro *non tinguat*. — (3) Sic cod. iv, quæ vox deest in cæteris codd. — (4) Cod. v *extibus*; cod. i *exitibus*; deinde omnes codd. *nos pro nostris*. — (5) Cod. i *transcendi defendamus*; cod. iv *transcendit. Defendamus et suæ*; cod. v *a morte mundum terratur, transcendendo defendamur*. — (6) Sic opinando correximus; omnes enim aberrant codices; cod. i *suæ fulgore discedentia suis cum suis*; cod. v *et in divinitatis suæ fulgore descendentia sui, cum suis*.

SERMO LIV.

De Pascha XVI.

Idem est hic sermo, ac sermo CCXXIV, apud Maurinenses, sed in pluribus diversus. Cum autem tales sint variantes lectiones, ut perpetuo occurrant, illum integrum stampis submittimus, ut a doctis possit cum editis attentius comparari. Ex hac comparatione evidenter patebit unum esse et eundem sermonem a duobus notariis exceptum, quorum ex uno alter potest facile corrigi. Sit locus ejus in eundem locum apud Edit., cum numero de Pascha I.

SYNOPSIS.

I. Ad omnes sermo, sed præsertim ad baptizatos, ut a vitiis absterneant. II. Contra carnis peccatum. III. Citius fiat correctio.

I. Ad omnes quidem pertinet sermo quos cura nostra complectitur (1). Verumtamen hodie terminata sacrorum solemnitate vos alloquor, novella germina sanctitatis regenerata ex aqua et Spiritu, germen pium, examen novellum, flos nostri honoris et sanctitas laboris, gaudium et corona mea; omnes qui statis in Domino, apostolicis verbis vos alloquor: « Ecce nox præcessit, dies autem » appropinquavit, abjicite opera tenebrarum, et induite

(1) Hæc et sequentia usque ad finem textus Scripturæ leguntur in Serm. Append. CLXXII, num. 1, versus medium.

» arma lucis; sicut in die, honeste ambulate, non in » comessionibus et ebrietatibus, non in cubilibus et » impudiciis, non in contentione et æmulatione, sed » induite Dominum Jesum, et carnis curam ne feceritis » in concupiscentiis¹; » et ut vitam habeatis quam sacramento induistis, « Quotquot in Christo baptizati estis, » Christum induistis². » Si enim estis membra Christi, si cogitatis quod facti estis, omnia ossa vestra dicent: « Domine, quis similis tibi³? » Non enim digne cogitari potest ista dignatio. Nonne omnis sermo sensusque deficit, venisse nobis gratuitam gratiam, non præcedentibus meritis, et ideo gratia dicitur (1), quæ gratis data est. Quæ gratia? ut sitis filii, Dei membra, ut sitis fratres unici, sicut ille unicus; unde vos fratres. Quia ergo membra Christi estis, admoneo vos, audite me, qui me sciendi estis hodie. Timeo vobis (2) non tantum a Paganis, non tantum a Judæis, non tantum ab hæreticis, quantum a malis Catholicis. Eligite vobis in populo Dei, quos imitemini. Nam si turbam imitari volueritis, inter paucos angustam viam ambulantes, non errabitis (3). A rapinis, a perjuriis abstinete. Gurgites ebriositatis repellantur a vobis; fornicationem sic fugite, quomodo mortem; mortem, non quæ animam solvit a corpore, ubi anima semper ardebit cum corpore.

II. Fratres mei, filii mei, filiæ meæ, sorores meæ, sciatis (4) diabolum agere partes suas, nec quiescere loqui in cordibus eorum, quos ad suam partem reducendo transducit. Scio fornicatoribus, adulteris, qui contenti non

¹ Rom. XIII, 12-14. — ² Galat. III, 26, 27. — ³ — Psal. XXXIV, 10.

(1) Dicitur deest in cod. — (2) Cod. male vos. — (3) Evidenter hic desunt aliquæ voces, verbi gratia si turbam imitari volueritis, extra viam declinabitis; sed angustam. Edit. non bene ambulantes non eritis. — (4) Cod. scias.

sunt conjugibus suis, dicere diabolum in cordibus eorum Non sunt magna carnis peccata. Contra hanc diaboli surrurationem, debemus habere Christi incantationem (1). Id est unde Christianos decipit per carnis illecebram, cum eis facit leve quod grave est, sed mentiendo, non vere faciendo. Quid prodest quod Satanas facit leve, quod Christus ostendit grave? quid prodest quia leve tibi dicit diabolus, quod grave tibi dicit Dominus? illud est quod dixit in Paradiso: « Non morte moriemini. » Deus enim dixerat: « Quo die manducaveritis morte moriemini¹. » Illi autem contemnentes Deum præceptorem, passi sunt diabolum peremptorem. Venit inimicus, et ait: « Non » morte moriemini, sed aperientur oculi vestri et eritis » sicut dii². » Dimissa est minatio Dei, et audita est promissio diaboli. Numquid profuit, quia dixit mulier: « Serpens me seduxit³? » numquid valuit excusatio, et non est secuta damnatio? Ideo vobis dico, fratres mei, qui habetis uxores, ut nihil aliud noveritis (2); qui non habetis, et ducere vultis, integri vos ad eas servate, sicut ipsi vultis integras ad vos venire; qui continentiam polliciti estis, retro nolite respicere. Ecce dixi vobis, ego absolvi me (3). Erogatorem me posuit Dominus, non exactorem. Et tamen ubi possimus (4), ubi datur locus, ubi conceditur, ubi sumus, corripimus, objurgamus, excommunicamus, anathematizamus (5), et tamen non corrigimus. « Quia neque qui plantat est aliquid, neque qui » rigat, sed qui incrementum dat Deus⁴. » Et modo quia loquor vobis, quia admoneo vos, opus est, ut exaudiat me Deus, et agat aliquid in silentio in cordibus vestris.

¹ Gen. iii, 4, 5. — ² Ibid. — ³ Ibid. — ⁴ 1 Cor. iii, 7.

(1) Edit. pessime *incarnationem*. — (2) Cod. male *nihil adnoveritis*. — (3) Cod. male *te*. — (4) Cod. male *nobis posuit*. — (5) Edit. non bene *anathemamus*.

Breviter dico, et hoc vobis commendo, et fideles terreo, et vos ædifico. Membra Christi estis; nolite me, sed Apostolum audire (1): « Tollens ergo membra Christi, » faciam membra meretricis? Absit¹. » Sed dicere habet aliquis: Meretrix non est, quam habeo, sed concubina mea. Verum dicis, qui hoc dicis? Habes uxorem, qui hoc dicis? Et ille: Habeo, inquit. Illa ergo, velis nolis, meretrix est. Sed servat forsitan tibi fidem, et non novit nisi te unum, et non disponit se nosse (2) alium. Cum ergo illa sit casta, tu quare fornicaris? Si illa unum, tu quare duas? non licet. In gehennam eunt qui hoc faciunt, igne sempiterno ardebunt, qui ista faciunt.

III. Corrigant se, qui tales sunt, dum vivunt. Subito venit mors, et non est qui corrigatur! et quando veniet novissima hora nescitur. Cum dicitur cras, cras, fit (3) vox corvina, et subito venit ruina. Vadat, et non redit. Fugite ergo voces corvinas, ne opprimat vos ruina (4). Sed vos me audite, baptizati; vos me audite, infantes in Christo regenerati (5). Obsecro vos per nomen quod invocatum est super vos, per illud altare ad quod accessistis, per sacramenta quæ accepistis, per iudicium futurum vivorum et mortuorum, obsecro vos, adjuro et obstringo per nomen Christi, ut non (6) imitemini eos quos tales esse cognoveritis, sed ad meliora accedite, ut sine fine regnetis.

¹ 1 Cor. vi, 15.

(1) Edit. male *audite*. — (2) Cod. male *esse*. — (3) Cod. male *sit*. — (4) Cod. male *mina*, et sic deinceps. — (5) Cod. male *regnanti*. — (6) Desunt voces *ut non* in cod.

SERMO LV.

In die Paschæ XVI.

Habetur hic sermo in duobus Codd. Cass., nempe cod. XI, fol. 220, et cod. CXXIII, fol. 137. Ambo sancti Augustini nomine prænotantur, et nihil obstat quin beato tribuantur doctore. Locus ejus post sermonem primi Supplementi XXXV, cum numero in die Paschæ XXI.

SYNOPSIS.

I. Diei Paschæ gaudia, ex resurgentibus mortuis et resuscitantibus baptizatis. Varia ejus nomina. II. Dies dicitur Dominicus. III. Item dies panis. IV. Dies lucis. V. Sobrie lætandum.

I. FRATRES charissimi, quam speciosa et gratiosa (1) hodie Ecclesia nobis enituit, et totius diebus anni clarior dies hodierna refulsit, non de usitati solis curriculis illuminata præclarius, sed de lumine Agni resurgentis illustrata sublimius! Hodie enim Sol justitiæ, Christus ascendit, evangelizatis Sanctorum animis, ab inferno elevans secum corpora Sanctorum. Tanquam chorus siderum spiritualium, enituit Jerusalem, in qua visi sunt resurgentes; enitescit Ecclesia in qua præfulgent resuscitantes. Et illi testes solis resurgentis (2); isti testes solis, in aqua et Spiritu baptizati. Et idcirco pulsemus citharam David, canentes: « Hic est dies quam fecit Domi-

(1) Codd. gratuita. — (2) Codd. resurgentes.

» nus; exultemus et jucundemur in eo¹.» Contemplemur hunc diem, qualem noctem habuerit genitricem. Nox quæ cœlum luminaribus imitatur; imo in qua ornatior cœlo terra lætatur; nox bonæ parturitionis; nox sanctæ regenerationis. Geminum noctis hujus video uterum. quia et geminum agnosco partum. Commovit tunc nox ista uterum, parturiendo corpora resurgentium; commovit nunc vulvam suam, renovando animas innocentium. Nox de qua dicitur: « Et nox tanquam dies illuminabitur². » An ipsa est dies, quam fecit Dominus? Alii dicunt, Dies Dominicus, alii dicunt, Dies panis, alii dicunt, Dies lucis. De hac tripartita diei nuncupatione, producamus gaudiosum (1) tubæ clamorem. Dies Dominicus, dies, inquam, regalis, in quo imperator ascendit ab inferis. Hesternum die agonizabamur, tanquam sperantes regem; hodie lætamur suscipientes imperatorem. Et ideo hesternus dies non fuit jejunationis. Numquid aliquis in se sensit jejunii laborem? Sed omnes tanquam in adventum judicis sibi parabant litæ refecionem, quem admodum si judex speretur ad patriam. Nonne ordines, viri, principes civitatis, plebs quoque, dum meditantur cantica in occursum judicis venientis, longius per momenta a portis procedunt? et dum sperant, jejunant; dum jejunant, refecionem parant. Sic hesternæ, veluti in expectatione judicis, salutaria agonizabamur parando, sed delectabamur jejunando. Suscepimus regem, et reficimur (2) gratia salutari.

III. Et recte dies dicitur panis, quia in eo novimus resurrectionem cœlestem. Hodie enim processit panis in veritate, qui sicut crystallum mittebatur de nubibus prophetiæ. Clamat enim David in voce Psalmi, dicens:

¹ Psal. cxvii, 24. — ² Id. cxxxviii, 12.

(1) Codd. gaudiorum. — (2) Codd. reficimus... gratiam salutarem.

« Qui emittit crystallum suum , sicut frusta panis¹. » De ore enim Prophetarum , tanquam de nubibus sanctis , descendebat niveis velleribus crystallum spiritale , ut frusta panis consumptæ prophetiæ integrum sacramenti facerent⁽¹⁾ panem. Splendebat elapsum crystallum de ore prophetantium , et salutare panificabatur nobis verbum crystallica prophetiæ fermentatione formatum. Destitit jam crystallum prophetiæ , et paratum nos gustavimus panem , et gustando ipsum panem , non sicut Adam vidimus nuditatem , sed nuditas nostra tecta est per hujus diei claritatem.

IV. Et recte dies dicitur lucis ⁽²⁾ , in quo fugerunt tenebræ cæcitatibus. Exclamaverunt , qui erant in tenebris , quia lumen viderunt magnum. Et « Qui erant in regione » umbræ mortis , lux orta est eis². » Lætetur terra , quia vidit novam lucem ; lætentur Angeli , quia donavit Dominus peccatoribus claritatem. Contremuerunt inferni , insolitum sustinendo splendorem ; et incurvatum est omne genu Christo Domino , cœlestium , terrestrium et infernorum³. Omnia ergo nobiscum hodie contriumpant. Angelorum apparitio festa nobiscum solemniter celebrat. Angeli , Throni , Dominationes , Cherubim et Seraphim lætitiæ choros ducunt , dum ⁽³⁾ nos tractamus Paschæ mysterium. Immutatur hodie in Angelis splendor , non vestium , sed canticorum. Et nos mutavimus cantilenam cantantes alleluia ; et Angeli immutant cantilenam , cantantes cantica cœlestia , quæ humana adhuc cantare non potest lingua.

V. Ideo « Lætentur cœli et exultet terra⁴. » Exultemus in Domino , sed in tremore , non remissa securitate ;

¹ Psal. cxlvii, 17. — ² Isai. ix, 2. — ³ Philip. ii, 10. — ⁴ Psal. xcvi, 11.

(1) Cod. *faceret*. — (2) Deest *lucis* in cod., sed male. — (3) Cod. cxxxiii *et dum*, minus bene.

quia beatus Joannes præcursor exultavit in utero matris ; sed vinum non bibit , præceptor Archangeli Gabrielis. Nos autem , quia infirmi sumus , sobrie bibamus. Modum non excedamus , ut lætitia nostra cum moderatione , nullam sentiat corporis passionem ⁽¹⁾ , sed per sobrietatis serenitatem , portum intremus salutarem. Accepimus jejuniorum palmam , festivitatis non amittamus victoriam ; quam nobis tribuat Dominus Christus adjuvando , qui vicit in nobis patiendo , ut digno carmine triumphemus , cantantes ⁽²⁾ : « Absorpta est , Mors , victoria tua. Ubi » est , Mors , aculeus tuus ? ubi est , Inferne , victoria tua³ ? » Quia captivata est captivitas tua² , omnes cantemus alleluia , et idcirco , propter diei lætitiā , convertamur ad Christi clementiam , etc.

SERMO LVI.

In die Paschæ XVII.

Educitur hoc sermonis fragmentum ex iisdem Codd. Cass., ac præcedens, nempe cod. xi, fol. 221, et cod. cxxxiii, fol. 138. Locus ejus post præcedentem cum numero in die Paschæ xxii.

SYNOPSIS.

I. Lætitia festi Paschæ. II. Judæ , Petri et Latronis comparatio.

¹ I Cor. xv, 54, 55. — ² Ephes. iv, 8.

(1) Sic cod. xi ; cod. cxxxiii male *potestatem*. — (2) Vide August. Serm. ccxxxiii, num. 5, et Serm. cclvi, num. 2.

I. DOMINI resurrectio induxit mundo lætitiã. Quanto fulget in aspectu, tanto fervet in affectu. Vetus homo migravit, novus homo advenit. Prævaricatio Adæ confusa est, cum gratia Christi donata est. Dudum catena erroris traherat animas miserorum; nunc charitatis vinculum redemptos ducit ad cœlum. Erubuit diabolus in furoribus suis. Christus occiditur, et mundus ab erroribus liberatur. Christus resurgit, et hostis evanuit. Miracula virtutum apparuerunt, non ut homines perfidi confunderentur, sed ut perditii redimerentur. Quantum moeret luctibus synagoga Judæorum, tantum jucundatur Ecclesia Christianorum. Triumphemus in Christo, quia nobis donavit misericordiæ medicinam, per lignum. Per lignum tropæa gloriosa (1).

II. Judas vendidit Dominum suum; Petrus negavit Magistrum; Latro confitetur Christum. Judas desperavit, Petrū titubavit (2); Latro Paradisum meruit. Inter traditorem mercatoremque sanguinis Christi, et negatorem Magistri, et confessionem Latronis, signaculum meruimus Redemptoris. Sufficiant Charitati vestræ, quæ pro eruditione vestrarum (3) animarum dedit Dominus Deus.

(1) Sic cod. cxxii; eadem verba habet cod. xi, sed illa radiavit. — (2) Vide August. Serm. cclxxxv, num. 2, et Serm. ccxxxii, num. 6. — (3) Cod. eruditionibus animarum.

SERMO LVII.

In die Paschæ XVIII.

Sermo sequens legitur in Bibl. Laur., Plut. xiii, fol. 150, et etiam commemoratur inter Codices Venetianos Catalog. fol. 50, cod. lxix, fol. 230 b. Talia sunt ejus doctrina et dicendi modus, ut ad sanctum Augustinum non improbabiler referatur, cum præsertim in utroque codice nomen ejus præferat. Ponatur post præcedentem cum numero in die Paschæ xxiii.

SYNOPSIS.

I. De resurrectione Christi dicturus orator, terretur difficultate sermonis. II. Christus resurgens, nobis viam aperit resurgendi, comparaturque phænici et grano tritici. III. Christus resurgens, leo et catulus leonis, nos vocat ad resurgendum. IV. Christi resurrectio figuratur per Eliseum, quando ejus ossa suscitaverunt mortuum. V. Eliseus suscitando filium Sunamitidis repræsentabat Christum, Giezi Moysen, et baculus Elisei legem. VI. Paschale festum cum lætitiã celebrandum est, non mundana, sed sancta, et præsertim renovatione vitæ. VII. Modus celebrationis Paschæ judaicæ, figura modi celebrationis Paschæ christianæ. VIII. Tali celebratione merebimur intrare in regnum cœlorum.

I. RESURRECTIONIS Dominicæ veneranda solemnitas cunctis hodie per orbem gloriosa resplendit; cujus quanta sit dignitas, quantaque majestas non est opus nostri sermonis patrocinio prædicari. Neque enim hoc habent